

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/388

z dnia 17 marca 2016 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) Dnia 18 września 2015 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1559⁽²⁾ („rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Dochodzenie wszczęto w dniu 20 grudnia 2014 r.⁽³⁾ w następstwie skargi złożonej w dniu 10 listopada 2014 r. przez grupę Saint-Gobain PAM („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej produkcji unijnej rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (3) Jak wskazano w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (4) Dnia 11 marca 2015 r. Komisja wszczęła odrębne dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Indii. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾. Ostateczne ustalenia wynikające z tego dochodzenia są przedmiotem odrębnego rozporządzenia („rozporządzenie antysubsydyjne”) ⁽⁵⁾.

1.2. Dalsze postępowanie

- (5) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Ponadto zgłosił się inny producent indyjski – Tata Metaliks DI Pipes Limited („Tata”), który przedłożył uwagi. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1559 z dnia 18 września 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 25).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (Dz.U. C 461 z 20.12.2014, s. 35).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii. Dz.U. C 83 z 11.3.2015, s. 4.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/387 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja zweryfikowała na miejscu dodatkowe informacje przedłożone przez zlokalizowane we Włoszech przedsiębiorstwo powiązane z jednym ze współpracujących producentów eksportujących.
- (7) Jindal Saw Limited („Jindal”) wniosło o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu („rzecznik praw stron”) w zakresie niektórych aspektów obliczania szkody na etapie tymczasowym. Rzecznik praw stron zbadał wniosek i udzielił bezpośredniej pisemnej odpowiedzi producentowi eksportującemu.
- (8) Następnie Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Indii, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi związane z ujawnieniem statecznych ustaleń.
- (9) W dniu 28 stycznia 2016 r. odbyło się przesłuchanie w obecności rzecznika praw stron na wniosek Electrosteel Castings Limited („ECL”).
- (10) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (11) Jak wskazano w motywach 15 i 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt objęty postępowaniem został tymczasowo zdefiniowany jako rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN ex 7303 00 10 oraz ex 7303 00 90.
- (12) Rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego są stosowane do dostarczania wody pitnej, odprowadzania ścieków oraz nawadniania gruntów rolnych. Transport wody rurami i przewodami rurowymi z żeliwa ciągliwego może odbywać się przy wykorzystaniu ciśnienia lub prawa ciężenia. Rury i przewody rurowe mają szerokość od 60 mm do 2 000 mm i długość 5,5, 6, 7 lub 8 metrów. Są one zazwyczaj pokryte od wewnątrz cementem lub innymi materiałami, a na zewnątrz powleczone cynkiem oraz pomalowane i owinięte taśmą. Głównymi użytkownikami końcowymi są przedsiębiorstwa użyteczności publicznej.
- (13) Jindal oraz rząd Indii stwierdzili, że rury z żeliwa ciągliwego, które nie są wewnętrznie ani zewnętrznie powleczone („rury niepowleczone”), powinny zostać wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem, ponieważ takie rury i przewody rurowe są półproduktami o innych właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych oraz bez dalszej obróbki nie mogą być stosowane do dystrybucji wody. Rury niepowleczone nie mogą być także stosowane wymiennie z produktem objętym postępowaniem oraz mają inne zastosowanie końcowe.
- (14) Skarżący zakwestionował ten argument i stwierdził, że wszystkie rury z żeliwa ciągliwego, powleczone oraz niepowleczone, mają takie same właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz takie samo zastosowanie końcowe. Skarżący stwierdził, że operacje powlekania zewnętrznego i wewnętrznego są uważane za operacje wykończeniowe, reprezentujące jedynie 20 % łącznego kosztu produkcji rur z żeliwa ciągliwego, oraz nie mają wpływu na podstawowe właściwości tych produktów. Skarżący podkreślił, że rury niepowleczone nie mają w rzeczywistości innego końcowego zastosowania lub funkcji rynkowej niż dystrybucja wody i odprowadzanie ścieków. Nie są one sprzedawane na rynku unijnym i konieczne jest ich powleczenie, aby mogły zostać wprowadzone na rynek oraz spełniały normy UE. Ponadto rury niepowleczone z żeliwa ciągliwego są objęte tym samym kodem celnym co rury powleczone, a zatem ich wyłączenie doprowadziłoby do obejścia środków antydumpingowych oraz do podważenia ich skuteczności, mając na uwadze znaczące możliwości indyjskich eksporterów w zakresie przeprowadzania operacji powlekania w Unii (około 80 000 ton rocznie). W tym zakresie skarżący stwierdził, że indyjski przywóz rur niepowleczonych z żeliwa ciągliwego bardzo wzrósł od 2013 r. i w porównaniu z tym rokiem był on prawie trzy razy wyższy w 2015 r. Zdaniem skarżącego tendencja ta najprawdopodobniej utrzyma się.
- (15) W toku dochodzenia wykazano, że rury niepowleczone faktycznie nie mają innego końcowego zastosowania lub funkcji rynkowej oraz nie są sprzedawane jako takie na rynku unijnym. Rury te konieczne muszą być poddane dalszej obróbce, tj. wewnętrznemu i zewnętrznemu powlekanii, przed wprowadzeniem na rynek i spełnieniem norm UE w zakresie dystrybucji wody i odprowadzania ścieków. O ile zgodność z normami UE nie jest koniecznym czynnikiem decydującym dla ustalenia zakresu produktu, o tyle fakt, że dodatkowa obróbka musi zostać przeprowadzona na rurach niepowleczonych przed dopuszczeniem ich do zamierzonego końcowego użycia, jest czynnikiem, którego nie można pominąć przy analizie tego, czy rury niepowleczone są produktem końcowym, czy też jedynie półproduktem. Komisja uznaje zatem, że rury niepowleczone z żeliwa ciągliwego powinny zostać uznane za rury z żeliwa ciągliwego będące półproduktami.

- (16) Wyroby gotowe i półprodukty mogą być jednak uważane za jeden produkt, jeżeli (i) mają takie same podstawowe właściwości; oraz (ii) dodatkowe koszty obróbki nie są znaczące⁽⁶⁾. Nie ulega wątpliwości, że powlekanie wewnętrzne i zewnętrzne nadaje rurom niepowlęczonym właściwości fizyczne, które stanowią o ich podstawowych właściwościach wymaganych do ich zasadniczego zastosowania na rynku unijnym, tj. dystrybucji wody i odprowadzania ścieków zgodnie z normami UE. Ponadto bezsporne jest, że koszty powlekania wewnętrznego i zewnętrznego rur niepowlęczonych stanowią zazwyczaj do 20 % kosztów ogólnych produkcji rur z żeliwa ciągliwego. W związku z powyższym dodatkowa obróbka musi być uznana za znaczącą.
- (17) Wynika z tego, że rury i przewody niepowlęczone z żeliwa ciągliwego będące półproduktami nie mogą być uważane za ten sam produkt co gotowe rury z żeliwa ciągliwego (powlęczone wewnętrznie i zewnętrznie), a co za tym idzie powinny zostać wyłączone z zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (18) Co więcej, Komisja nie stwierdziła poważnego ryzyka obejścia cel, jeżeli rury niepowlęczone zostaną wyłączone z zakresu produktu. Rury niepowlęczone są przywożone wyłącznie przez jedno przedsiębiorstwo powiązane z Jindal, które, przeciwnie do stwierdzenia skarżącego, ma niewielkie możliwości przeprowadzenia operacji powlekania w Unii. Zgodnie ze zweryfikowanymi danymi Komisji faktyczne możliwości wynoszą około 15 000 ton rocznie. Ponadto, mimo że przywóz rur niepowlęczonych z Indii wydaje się rosnąć po okresie objętym dochodzeniem, jego wielkość wciąż jest nieznaczna (mniej niż 10 000 ton w 2015 r.) zgodnie z informacją od skarżącego. Zważywszy na ograniczone możliwości przeprowadzania operacji powlekania przez przedsiębiorstwo powiązane w Unii oraz jego obecny plan działalności na nadchodzące lata w odniesieniu do rur niepowlęczonych (produkcja między 15 000 a 21 000 ton do 2017 r.), nieprawdopodobne jest, by taki zakład produkcyjny został przekształcony w punkt masowego napływu rur niepowlęczonych w jedynym celu związanym z ich powlekaniami, aby uniknąć cel nałożonych na produkty gotowe w Unii, co mogłoby potencjalnie doprowadzić do uruchomienia procedury na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Jindal wniosło, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, by rury z żeliwa ciągliwego z kołnierzami zostały wyłączone z zakresu produktu. Przedsiębiorstwo to powtórzyło swój wniosek po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (20) W przeciwieństwie do rur niepowlęczonych, rury z kołnierzami są rurami z żeliwa ciągliwego poddanymi ostatecznej obróbce polegającej na wewnętrznym i zewnętrznym powlekanii. Rury z kołnierzami nadają się zatem do dystrybucji wody i odprowadzania ścieków bez dalszej obróbki. Zasadniczo są one przycięte na długość z pełnowymiarowych rur z żeliwa ciągliwego oraz wyposażone w kołnierze, które są łączone przy pomocy śrub i nakrętek, podczas gdy inne rury z żeliwa ciągliwego są łączone za pomocą gniazd. Koszty obróbki dotyczącej przycinania na długość i dodawania kołnierzy nie mogą być uważane za zmianę podstawowych właściwości rur z żeliwa ciągliwego, jakimi są dystrybucja wody i odprowadzanie ścieków, lub nie pociągają za sobą znaczących kosztów obróbki. Dlatego, mimo że wymagana jest pewna dodatkowa obróbka w celu wytworzenia rur z kołnierzami z rur z żeliwa ciągliwego, Komisja uważa, że stanowią one jeden produkt i odrzuca wniosek o wyłączenie produktu.
- (21) Zważywszy na powyższe ustalenia, produkt objęty postępowaniem zostaje ostatecznie zdefiniowany jako rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelitem sferoidalnym), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowlęczone”), pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN ex 7303 00 10 oraz ex 7303 00 90.
- (22) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, zdefiniowany powyżej, wytwarzany i sprzedawany w Indiach, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a zatem są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. DUMPING

2.1. Wartość normalna

- (23) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ECL wskazało, że pewne koszty zgłoszone w ramach kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A) dotyczące sprzedaży krajowej zostały wcześniej zgłoszone jako koszty produkcji, co doprowadziło do podwójnego liczenia i w konsekwencji koszty te powinny zostać skorygowane. Ponadto wniósł on o korektę pewnych kosztów uwzględnionych przy konstruowaniu wartości normalnej oraz odjęcie pewnych kosztów dodatkowych przy konstruowaniu wartości normalnej. Na podstawie zweryfikowanych dostępnych dowodów Komisja przyjęła, że pewne koszty zostały zgłoszone dwa razy i skorygowała to poprzez odjęcie ich od kosztów SG&A. Komisja wprowadziła również, w stosownych przypadkach, korekty dotyczące pewnych kosztów i kosztów dodatkowych uwzględnionych przy konstruowaniu wartości normalnej.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2000 z dnia 11 sierpnia 2000 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów przewodów rurowych i łączników rur z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Brazylii, Republiki Czeskiej, Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii (Dz.U. L 208 z 18.8.2000, s. 10).

- (24) Po ostatecznym ujawnieniu ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku tego samego producenta eksportującego pewne koszty, głównie koszty finansowe, odnoszące się do ceny zostały błędnie potrącone w przypadkach, gdy wartość normalna była konstruowana. Skorygowano te błędy, a zainteresowane przedsiębiorstwo zostało odpowiednio poinformowane.
- (25) Obaj producenci eksportujący stwierdzili, że Komisja powinna była raczej odjąć średnie koszty kredytu podczas konstruowania wartości normalnej, a nie całkowicie je wyłączyć, jak to uczyniła na etapie tymczasowym.
- (26) Argument ten został odrzucony, ponieważ średnie koszty kredytu mają znaczenie tylko wtedy, gdy wartość normalna określana jest na podstawie cen krajowych, a nie są one istotne w przypadku, gdy wartość normalna jest konstruowana na podstawie kosztów produkcji, jak to miało miejsce dla rodzajów produktu objętego postępowaniem. Wynika to z tego, że koszty kredytu nie są powiązane z kosztami produkcji, lecz są zazwyczaj czynnikiem uwzględnianym przy określaniu cen.
- (27) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Jindal utrzymywało również, że w odniesieniu do sprzedaży niereprezentatywnej ⁽⁷⁾ Komisja nie powinna była stosować rzeczywistej marży zysku osiągniętej z tej sprzedaży, ponieważ była ona zbyt wysoka, ale raczej średnią ważoną marżę zysku danego przedsiębiorstwa. Producent eksportujący powtórzył swój argument po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, lecz nie wniósł żadnych nowych dowodów.
- (28) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wartość normalna dotycząca tej sprzedaży niereprezentatywnej została oparta na zysku rzeczywistym osiągniętym przez producenta eksportującego z tej sprzedaży, jak przewidziano w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, ten sam producent eksportujący stwierdził także, iż koszty frachtu powinny być zostać odjęte od korekt wprowadzonych przy konstruowaniu wartości normalnej. Jednakże Komisja odjęła już na etapie tymczasowym koszty frachtu, aby ustalić poziom *ex-works* podczas konstruowania wartości normalnej.
- (30) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ten sam producent eksportujący wskazał, iż popełniono błąd pisarski i w konsekwencji koszty pakowania nie zostały odjęte od korekt wprowadzonych przy konstruowaniu wartości normalnej. Argument ten został uznany za uzasadniony, a błąd odpowiednio poprawiono.
- (31) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przemysł unijny powtórzył, iż Komisja powinna dokonać korekty wartości normalnej, uwzględniając indyjski podatek eksportowy od rudy żelaza. Komisja ustaliła w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, że ceny rudy żelaza w Indiach były zniekształcone przez różne ograniczenia eksportowe obowiązujące w tym państwie. W takich okolicznościach nie ma potrzeby, aby zajmować się wymienionym zniekształceniem w ramach obecnego dochodzenia, ponieważ spowodowałoby to podwójne liczenie skutków subsydium.
- (32) Wobec braku innych uwag motywy 19–32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

2.2. Cena eksportowa

- (33) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ECL wskazało, że pewne koszty zgłoszone w ramach kosztów SG&A ponoszonych przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii w odniesieniu do sprzedaży eksportowej zostały już zgłoszone jako koszty ponoszone po przywozie, co w konsekwencji doprowadziło do podwójnego liczenia. Ponadto ECL wniosło o korektę pewnych kosztów uwzględnionych przy ustalaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oraz w zastosowaniu art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego. Komisja zgodziła się, że pewne koszty zostały podwójnie zgłoszone i odjęła je od kosztów SG&A ponoszonych przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii. Komisja wprowadziła również, w stosownych przypadkach, korekty dotyczące pewnych kosztów i kosztów dodatkowych uwzględnionych przy konstruowaniu ceny eksportowej.
- (34) Inny producent eksportujący także wskazał pewne koszty, które zostały podwójnie odliczone, tj. jako koszty ponoszone po przywozie oraz jako część kosztów SG&A ponoszonych przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii. Wniósł także o ponowne obliczenie niektórych kosztów dodatkowych. Komisja przeanalizowała te argumenty i w stosownych przypadkach wprowadziła korekty. Jak również wyjaśniono w ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka ujemnych cen eksportowych, które pojawiły się w załącznikach do ujawnienia ustaleń, było powiązanych z notami kredytowymi i zniżkami, na co wskazywał fakt, że zgłoszone ilości także były ujemne, a sytuacja ta nie wynikała z jakiegokolwiek korekty dokonanej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷⁾ Na etapie tymczasowym Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa niektórych rodzajów produktu nie była reprezentatywna, ponieważ stanowiła mniej niż 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Zob. motyw 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (35) Wymieniony producent eksportujący stwierdził również, że Komisja nie powinna była stosować art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego do celów konstrukcji ceny eksportowej, lecz że cena ta powinna opierać się na cenach transferowych naliczanych między producentem eksportującym a jego przedsiębiorstwami powiązаныmi w Unii. Twierdził on, że wymienione ceny są wiarygodne z trzech powodów. Po pierwsze, ceny naliczane przez przedsiębiorstwo jego przedsiębiorstwom powiązany w Unii były na tym samym poziomie jak ceny naliczane przez producenta eksportującego importerom niepowiązany w Unii. Po drugie, ceny naliczane przez producenta eksportującego jego przedsiębiorstwom powiązany w Unii były również na tym samym poziomie jak jego ceny eksportowe naliczane importerom niepowiązany na innych rynkach. Po trzecie, krajowe organy celne w Unii zawsze uważały ceny naliczane przez producenta eksportującego jego przedsiębiorstwom powiązany za wiarygodne. Producent eksportujący powtórzył swoje stwierdzenie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, lecz nie wniósł żadnych nowych argumentów lub dowodów.
- (36) Producent eksportujący przedstawił swój wniosek już na etapie tymczasowym (zob. motyw 44 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). W konsekwencji Komisja odrzuciła pierwszy i drugi argument producenta eksportującego z tych samych powodów, o których mowa w motywie 45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto Komisja oddaliła trzeci argument tego przedsiębiorstwa z powodów podanych w motywie 37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, na podstawie których odrzuciła podobny wniosek przedłożony przez innego producenta eksportującego.
- (37) Po ostatecznym ujawnieniu ustaleń Jindal powtórzyło swoje stwierdzenie, zgodnie z którym korekta kosztów kredytu dotycząca jego przedsiębiorstwa powiązanego w Hiszpanii powinna zostać poprawiona poprzez zastosowanie nowego wzoru na obliczenie stopy procentowej. Korektę obliczono jednak na podstawie danych przedłożonych przez to przedsiębiorstwo w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie dostarczono żadnych informacji wskazujących, dlaczego te dane nie mogły zostać wykorzystane. Komisja stwierdziła zatem, że nie ma powodu, by zmieniać jej metodykę i zastosować publicznie dostępne stopy procentowe Europejskiego Banki Centralnego przy obliczaniu kosztów kredytu, zgodnie z postulatem wyrażonym przez producenta eksportującego. Nie wykazano, że wskazana stopa procentowa miała zastosowanie do jego podmiotu w Hiszpanii. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (38) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych koszty obróbki rur niepowleczone ponoszone przez przedsiębiorstwo we Włoszech powiązane z jednym z producentów eksportujących nie były odliczane z powodów wskazanych w motywach 40 i 41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (39) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń skarżący stwierdził, że Komisja powinna była odjąć koszty obróbki ponoszone przez to przedsiębiorstwo powiązane, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, z dwóch głównych powodów. Po pierwsze, aby zapewnić spójność w związku z odjęciem kosztów montażu kołnierzy ponoszonych przez przedsiębiorstwo powiązane w Zjednoczonym Królestwie (motyw 42 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Po drugie, ponieważ Komisja odejmowała koszty obróbki w poprzednich sprawach, nawet jeżeli koszty obróbki w Unii były wyższe od kosztów poniesionych w państwie pochodzenia.
- (40) Jak wskazano w motywach 13 i 17 powyżej, rury niepowleczone są wyłączone z zakresu produktu. Komisja wyłączyła każdą sprzedaż dotyczącą rur niepowleczonej poddanych dalszej obróbce w Unii z obliczania ceny eksportowej. W konsekwencji argument skarżącego stał się bezprzedmiotowy i zostaje odrzucony.
- (41) W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (zob. jego motywy 42 i 43) koszty obróbki ponoszone przez przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie powiązane z oboma producentami eksportującymi i dotyczące montażu kołnierzy oraz przycinania rur do mniejszych wymiarów zostały odjęte przy określaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń Jindal stwierdziło, że rury z kołnierzami, sprzedawane przez jego przedsiębiorstwo powiązane w Zjednoczonym Królestwie, należy wyłączyć z zakresu produktu objętego postępowaniem, a w konsekwencji także z obliczenia marginesu dumpingu danego przedsiębiorstwa.
- (43) Z powodów wskazanych w powyższych motywach 19 i 20 Komisja nie uważała, że należy wyłączyć rury z kołnierzami z zakresu definicji produktu objętego postępowaniem. Rury z kołnierzami, które stanowiły jedynie niewielką część łącznej sprzedaży dokonywanej przez importerów powiązanych zostały wyłączone z określania ceny eksportowej.
- (44) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Jindal stwierdziło, że potrącenie kosztów SG&A i zysku przy określaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dla jego przedsiębiorstw powiązanych we Włoszech i w Zjednoczonym Królestwie, nie było uzasadnione, ponieważ te pozycje były rzekomo zbyt wysokie. Przedsiębiorstwo to powtórzyło swoje stwierdzenie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, lecz nie wniósło nowych dowodów. Przedstawiło następujące argumenty.

- (45) Po pierwsze, wskazano, że obróbka prowadzona przez dwa powiązane przedsiębiorstwa w Unii miała wpływ na koszty SG&A. Przedsiębiorstwo zasugerowało użycie kosztów SG&A zgłoszonych przez jego przedsiębiorstwo powiązane w Hiszpanii, które nie było zaangażowane w działalność dotyczącą obróbki podczas OD. Po drugie, przedsiębiorstwo zaproponowało również, jako drugą możliwość, wyłączenie poniesionych przez przedsiębiorstwo powiązane we Włoszech kosztów szczególnych, które są zawarte w kosztach SG&A oraz dotyczyły konkretnie obróbki, oraz kosztów związanych z wywozem do państw trzecich. W tym celu przedsiębiorstwo przedstawiło dodatkowe dane. Dane te zostały zweryfikowane przez Komisję podczas drugiej wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie powiązanym we Włoszech. W odniesieniu do przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie nie przedstawiono takich informacji, ale wskazano, że należy zastosować taką samą kwotę skorygowanych kosztów SG&A, jak w przypadku przedsiębiorstwa powiązanego we Włoszech, do celów korekty ceny eksportowej.
- (46) Komisja odrzuciła pierwszy wniosek, ponieważ uważała, że rzeczywiste koszty SG&A poniesione przez każde przedsiębiorstwo powiązane powinny zostać wykorzystane przy konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dla Komisji nie było zrozumiałe, dlaczego uznanie kosztów rzeczywistych za podstawę konstruowania ceny nie jest uzasadnione.
- (47) W kwestii drugiej możliwości Komisja stwierdziła, że jest ona uzasadniona, ponieważ w przypadku obu przedsiębiorstw handlowych sprzedaż towarów poddanych obróbce w Unii została wyłączona z ustalania ceny eksportowej. Stanowi to również uzasadnienie dla podziału kosztów w celu wyłączenia kosztów powiązanych z obróbką. Ponadto na podstawie drugiej wizyty weryfikacyjnej, podczas której zweryfikowano dodatkowy podział kosztów SG&A przedstawionych w odniesieniu do przedsiębiorstwa powiązanego we Włoszech, Komisja przyjęła, że pewne koszty odnoszą się wyłącznie do obróbki rur niepowleczonej, które wyłączono z zakresu produktu, jak wskazano powyżej. Koszty SG&A dotyczące obróbki nie zostały zatem uwzględnione przy konstruowaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do przedsiębiorstwa powiązanego w Zjednoczonym Królestwie nie wprowadzono dalszych korekt kosztów SG&A, ponieważ przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnego dodatkowego podziału takich kosztów po ujawnieniu tymczasowych ustaleń. Wszystkie koszty dotyczące wywozu do państw trzecich zostały już odjęte na etapie tymczasowym w przypadku wszystkich przedsiębiorstw powiązanych w Unii.
- (48) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Jindal stwierdziło, że struktura jego grupy zmieniła się po OD i że wywóz towarów nie jest już dokonywany poprzez jego importerów powiązanych w Zjednoczonym Królestwie i w Hiszpanii. Rzekome zmiany w strukturze grupy po OD nie mogą mieć jednak wpływu na marginesy dumpingu, które zostały ustalone na podstawie zweryfikowanych danych dotyczących OD. Argument ten został zatem odrzucony.
- (49) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń ten sam producent eksportujący stwierdził również, że Komisja przyjęła odmienne podejście w odniesieniu do, z jednej strony, do korekty dotyczącej kosztów SG&A oraz, z drugiej strony, dotyczącej zysku. W przypadku korekty dotyczącej kosztów SG&A Komisja zastosowała rzeczywiste poniesione koszty SG&A, a w przypadku korekty dotyczącej zysku rzeczywiste kwoty zostały zastąpione wartością teoretyczną.
- (50) Wskazane przedsiębiorstwo powiązane przynosiło jednak straty w OD, a zatem niemożliwe było zastosowanie rzeczywistej marży zysku. Jak ustalono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z uwagi na brak jakichkolwiek rozsądnych wartości odniesienia, przyjęto średni zysk wynoszący 3,7 %, który uznano za uzasadniony poziom zysku dla importera niepowiązanego. Komisja uznała zastosowanie takiego poziomu zysku za właściwsze niż skorzystanie z poziomu zysku importera powiązanego, o ile taki poziom zysku byłby dostępny.
- (51) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ECL również przedłożyło wniosek, by nie odejmować pełnych kosztów SG&A jego przedsiębiorstw powiązanych w Unii przy konstruowaniu ceny eksportowej. Przedsiębiorstwo to stwierdziło, że jego jednostki zależne w Unii pełnią funkcję importera, a także działu marketingowego producenta eksportującego. Wskazało ono, że tylko te koszty SG&A ponoszone przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii, które dotyczą ich działalności jako importerów, powinny zostać odjęte przy konstruowaniu ceny eksportowej. Przedsiębiorstwo to powtórzyło swoje stwierdzenie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, lecz nie przedstawiło nowych informacji.
- (52) Komisja odrzuciła ten argument z następujących powodów: po pierwsze, podczas OD producent eksportujący dokonywał również bezpośredniego wywozu do Unii w niewielkich ilościach, ale nie tylko poprzez swoje przedsiębiorstwa powiązane. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że producent eksportujący ponosił koszty dotyczące sprzedaży eksportowej do Unii również w Indiach (np. koszty personelu zajmującego się sprzedażą do Unii oraz inne koszty SG&A). Ten fakt wskazywał, że działalność wywozowa i koszty z nią powiązane ponoszone przez przedsiębiorstwo były dzielone między spółkę dominującą i jej przedsiębiorstwa powiązane w Unii. Po ostatecznym ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo stwierdziło, że podstawowe funkcje marketingowe były pełnione przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii oraz, co za tym idzie, przedsiębiorstwa te ponosiły koszty powiązane. Nie podważa to jednak oceny Komisji, jako że przedsiębiorstwo potwierdziło, że

pewne koszty związane ze sprzedażą eksportową w Unii były także ponoszone przez spółkę dominującą. W związku z powyższym należy odrzucić argument wskazujący, że przedsiębiorstwa powiązane w Unii pełniły funkcję działań marketingowych spółki dominującej.

- (53) Po drugie, marketing, reklama i pozostałe działania odnoszące się do pozyskiwania klientów w Unii to rodzaje działalności tradycyjnie wykonywanej przez importera, a koszty z nimi powiązane są zazwyczaj przez niego ponoszone. W szczególności, koszty te stanowią część kosztów związanych z kosztami sprzedaży produktu. Co więcej, koszty przypisane przez przedsiębiorstwo działalności wywozowej nie zostałyby poniesione, gdyby nie nastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii. Dlatego też rozróżnienie między działalnością wywozową i przywózową dokonane przez producenta eksportującego nie było uzasadnione i powinno również zostać odrzucone. Niemniej jednak koszty poniesione przez przedsiębiorstwa powiązane w Unii i dotyczące wywozu produktu objętego postępowaniem lub innych produktów do państw trzecich zostały już odjęte od kosztów SG&A ponoszonych przez podmioty.
- (54) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła motywy 33–48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Porównanie

- (55) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ECL wskazało, że wewnątrzgrupowe koszty kredytu, tj. koszty kredytu ponoszone między spółką dominującą w Indiach i jej przedsiębiorstwami powiązаныmi w Unii, nie powinny być odejmowane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego, ponieważ Komisja nie przyjęła ceny transferowej stosowanej między producentem eksportującym i jego przedsiębiorstwami powiązаныmi w UE. Co więcej, Komisja już przy ustalaniu ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego potrąciła koszty kredytu przedsiębiorstw powiązanych w Unii dotyczące ich sprzedaży na rzecz klientów niezależnych. Ten argument został przyjęty.
- (56) Ten sam producent eksportujący twierdził także, iż należy potrącić kwotę równą kwocie wynikającej z programów Duty Drawback oraz Focus Product od wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, aby zagwarantować uczciwe porównanie wartości normalnej z ceną eksportową.
- (57) Komisja odrzuciła ten argument z następujących powodów: Po pierwsze, jak wskazano w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie wprowadzono żadnych korekt dotyczących zwrotu ceł, ponieważ producenci eksportujący nie udowodnili, że niezapłacony lub zwrócony podatek od sprzedaży eksportowej jest zawarty w cenie krajowej. Zostało to również potwierdzone w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym⁽⁸⁾, w toku którego ustalono, że tzw. program Duty Drawback oraz program Focus Product stanowią subsydia w formie wkładu finansowego rządu Indii i nie mogą być uważane za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze.
- (58) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ten sam producent eksportujący powtórzył swoje stwierdzenie, iż należy potrącić kwotę równą kwocie wynikającej z programów Duty Drawback oraz Focus Product od wartości normalnej. Nie przedstawił jednak żadnych nowych dowodów lub argumentów w tym względzie. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (59) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń skarżący powtórzył, iż Komisja powinna zastosować wyjątkową metodykę dotyczącą ukierunkowanego dumpingu określoną w art. 2 ust. 11 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego.
- (60) Komisja nie poczyniła żadnych nowych ustaleń, które miałyby wpływ na zmianę jej tymczasowej oceny, zgodnie z którą zastosowanie metodyki dotyczącej ukierunkowanego dumpingu nie było zasadne.
- (61) Z uwagi na brak jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 49–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Marginesy dumpingu

- (62) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń ECL stwierdziło, że wartości CIF stosowane do obliczeń marginesu dumpingu i szkody nie są spójne. W szczególności przedsiębiorstwo stwierdziło, że wartość CIF zastosowana jako mianownik do obliczenia marginesu dumpingu dla ECL powinna być taka sama jak wartość CIF, która została zastosowana do celów obliczenia marginesu szkody oraz która odzwierciedla skonstruowaną cenę eksportową na poziomie CIF.
- (63) Komisja uznała, że do celów obliczenia marginesu dumpingu za mianownik powinna posłużyć rzeczywista cena CIF na granicy z Unią wykorzystana przy zgłaszaniu towaru unijnym organom celnym. Metodyka ta gwarantuje,

⁽⁸⁾ Zob. motywy 84–86 i 119–125 rozporządzenia antysubsydyjnego.

iż margines dumpingu jest obliczany jako odsetek rzeczywistej ceny CIF na granicy z Unią, oraz zapewnia, że cło antydumpingowe jest pobierane przez unijne organy celne na podstawie tej rzeczywistej ceny CIF na granicy z Unią. Argument ten został zatem odrzucony. Ponadto zarówno przy obliczeniach dumpingu, jak i szkody wykorzystano ceny eksportowe na granicy z Unią, które skonstruowano na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Zastosowana przy tych obliczeniach metodyka jest zatem spójna. Nie ma to jednak wpływ na fakt, że cło ostateczne musi być wyrażone jako odsetek wartości CIF zgłoszonej organom celnym.

- (64) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący stwierdził, że porównanie marginesów dumpingu i szkody dwóch producentów eksportujących wykazało nieprawidłowości, ponieważ jeden z nich miał niższy margines dumpingu w połączeniu z wyższym marginesem szkody, podczas gdy w przypadku drugiego producenta eksportującego sytuacja była przeciwna.
- (65) Ta różnica wynika z faktu, że, jak opisano powyżej, zarówno cena eksportowa, jak i wartość normalna (w dużym stopniu) były konstruowane w przypadku tych dwóch producentów eksportujących. W związku z powyższym marginesy dumpingu odzwierciedlały raczej strukturę kosztów dwóch przedsiębiorstw niż rzeczywiste ceny stosowane wobec klientów niepowiązanych, zarówno na indyjskim rynku krajowym, jak i na rynku unijnym.
- (66) Skarżący stwierdził, że wyłączenie rur niepowleczonej zaniżyło margines dumpingu jednego z producentów eksportujących, który powinien być ustalony na wyższym poziomie. Jako że Komisja zdecydowała wyłączyć rury niepowleczone z zakresu produktu z przyczyn podanych w powyższych motywach 13–19, stwierdzenie to jest bezprzedmiotowe i zostało odrzucone.
- (67) Skarżący stwierdził także, że poziomy cen po OD powinny zostać uwzględnione w obliczeniach marginesów dumpingu. W szczególności stwierdził on, że po OD producenci eksportujący obniżyli swoje ceny na rynku unijnym, a ceny na indyjskim rynku krajowym utrzymywały się rzekomo na stałym poziomie.
- (68) Skarżący prawidłowo wskazał, że „poprzez użycie terminu zwykle w art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dopuszczono wyjątki od reguły zakładającej nieuwzględnianie informacji dotyczących okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem”⁽⁹⁾. Wniosek o obliczenie nowej ceny eksportowej i wartości normalnej dla obu producentów eksportujących w okresie po OD wymagałby jednak przeprowadzenia nowego szczegółowego dochodzenia przez Komisję, włącznie z gromadzeniem i weryfikowaniem danych od producentów eksportujących. Nie jest to możliwe z technicznego i prawnego punktu widzenia w ramach niniejszego postępowania. Argument ten został zatem odrzucony.
- (69) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdzono metodykę stosowaną przy obliczaniu marginesów dumpingu określoną w motywach 55–56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (70) Uwzględniając korekty wartości normalnej i ceny eksportowej oraz w związku z brakiem dalszych uwag ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Jindal Saw Ltd	19,0 %
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Margines ogólnokrajowy	19,0 %

3. SZKODA

3.1. Uwagi wstępne

- (71) Wiele stron stwierdziło, że ujawnienie tymczasowych ustaleń nie zawierało wystarczających informacji w odniesieniu do konsumpcji w Unii, danych statystycznych dotyczących wywozu i przywozu oraz danych dotyczących wskaźników mikro i makroekonomicznych służących do określenia szkody. Argument ten został częściowo przyjęty, a dodatkowe informacje na temat wskaźników szkody wskazano poniżej w formie przedziałów ze względu na ochronę uzasadnionych roszczeń dotyczących poufności danych.

⁽⁹⁾ Sprawa T-138/02 z dnia 14 listopada 2006 r., Nanjing Metalink International Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, pkt 61.

- (72) Na podstawie uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń Komisja stwierdziła, że przypisała część sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego do sprzedaży unijnej. Skorygowane dane dotyczące sprzedaży doprowadziły do nieznacznych zmian/poprawek w niektórych zakresach lub indeksach dotyczących niektórych innych wskaźników szkody, a mianowicie całkowitej konsumpcji unijnej, udziału w rynku producentów eksportujących, udziału w rynku przemysłu unijnego i ceny sprzedaży w Unii. Korekty te miały jednak tylko niewielki wpływ na te wskaźniki szkody i nie miały wpływu na trendy i zmianę wniosku, że stwierdzono istnienie istotnej szkody.

3.2. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (73) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez trzech producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (74) Jako, że istnieje tylko trzech producentów unijnych, a grupa SG PAM przedłożyła dane dotyczące swoich spółek zależnych i szacunki dotyczące jedynego niewspółpracującego producenta unijnego – Tiroler Rohre GmbH („TRM”) – wszelkie dane liczbowe zostały przedstawione w formie zindeksowanej lub jako przedziały, aby zapewnić poufność informacji dotyczących innego producenta unijnego, który współpracował w toku dochodzenia.
- (75) Łączna produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 590 000–610 000 ton. Komisja określiła tę wartość na podstawie dostępnych informacji dotyczących przemysłu unijnego, takich jak informacje przedstawione w skardze odnoszące się do producenta niewspółpracującego oraz dane zebrane podczas dochodzenia od współpracujących producentów unijnych. Dwóch współpracujących producentów unijnych reprezentuje około 96 % łącznej produkcji unijnej.

3.3. Konsumpcja w Unii

- (76) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie wielkości łącznej sprzedaży przemysłu unijnego w Unii powiększonej o wielkość przywozu z państw trzecich do Unii. Komisja określiła łączną sprzedaż przemysłu unijnego w Unii na podstawie danych zebranych od współpracujących producentów unijnych oraz informacji dostarczonych w skardze i odnoszących się do producenta niewspółpracującego. Wielkość przywozu została zaczerpnięta z danych Eurostatu i uspołniona z danymi przedłożonymi przez współpracujących producentów indyjskich.
- (77) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Konsumpcja w Unii

	2011	2012	2013	OD
Konsumpcja (w 1 000 ton)	570–620	490–540	460–510	520–570
Indeks	100	87	83	93

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje zawarte w skardze i Eurostat.

- (78) W okresie badanym całkowita konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 %. Konsumpcja w Unii podążała za charakterystycznym trendem obrazowanym przez krzywą w kształcie litery U – między 2011 r. i 2012 r. znacząco spadła (o ponad 13 %), a następnie dalej obniżyła się w 2013 r. i wzrosła w okresie objętym dochodzeniem. Trend ten może być częściowo wyjaśniony tym, że końcowi użytkownicy rury z żeliwa ciągliwego to przedsiębiorstwa usług wodno-kanalizacyjnych i zajmujące się nawadnianiem. Są one najczęściej podmiotami publicznymi finansowanymi przez rząd. W 2011 r. i 2012 r. kryzys gospodarczy przekształcił się w prawdziwy kryzys zadłużenia publicznego, który miał negatywne skutki w 2013 r. i zmusił rządy państw UE do ograniczenia inwestycji i wydatków. Wyjaśnia to znaczący spadek popytu na rury z żeliwa ciągliwego, zwłaszcza w Hiszpanii, Portugalii i we Włoszech.

3.4. Przywóz z Indii

3.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Indii

- (79) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Dane Eurostatu zostały porównane z danymi przedłożonymi przez producentów eksportujących, a różnice były niewielkie. W następstwie wyłączenia rur niepowlęczonych z zakresu produktu Komisja usunęła z łącznego przywozu wielkość dotyczącą rur niepowlęczonych przywiezionych z Indii dla lat, w których przywożono rury niepowlęczone tj. 2013 r. i OD. Udział przywozu w rynku został określony na tej samej podstawie.

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2011	2012	2013	OD
Wielkość przywozu z Indii (w 1 000 ton)	75–85	60–70	70–80	80–100
Wielkość przywozu Indeks	100	83	94	110
Udział w rynku (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Udział w rynku Indeks	100	95	112	118

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (80) Wielkość przywozu z Indii wzrosła o ponad 10 % w okresie badanym, pomimo spadku popytu. W tym samym okresie indyjscy producenci eksportujący powiększyli swój udział w rynku o prawie 18 %. Należy zauważyć, że w latach 2012–2013, kiedy konsumpcja w Unii utrzymywała się na niskim poziomie, a nawet dalej zmniejszała się, przywóz z Indii wzrósł znacząco o prawie 10 % i powiększył swoje udziały w rynku o prawie 17 %. Przywóz z Indii stale znacząco rósł w OD i odnotował dalszy wzrost swojego udziału w rynku o 6 % między 2013 r. i OD.

3.4.2. Ceny przywozu z Indii

- (81) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu, aby przeanalizować trendy w zmianach ceny. W następstwie wyłączenia rur niepowlęczonych z zakresu produktu Komisja usunęła z obliczeń średniej ceny wielkość dotyczącą rur niepowlęczonych przywiezionych z Indii dla lat, w których przywożono rury niepowlęczone tj. 2013 r. i OD.
- (82) Średnia cena przywozu do Unii z Indii kształtowała się następująco:

Ceny importowe

	2011	2012	2013	OD
Indie (EUR/t)	665	703	671	664
Indeks	100	106	101	100

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (83) Po wzroście cen o 6 % między 2011 r. i 2012 r. w 2013 r. ceny spadły i w OD osiągnęły ten sam poziom co na początku okresu badanego.

3.4.3. Podcięcie cenowe

- (84) Komisja ustaliła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem na podstawie danych przedłożonych przez producentów eksportujących i przemysł unijny poprzez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu *ex-works*; oraz
  - odnośnych średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów z Indii na rzecz pierwszego klienta niezależnego na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi korektami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (85) Obaj producenci eksportujący stwierdzili, że istniały znaczące różnice między produktami sprzedawanymi przez skarżącego i tymi sprzedawanymi przez nich, które to różnice miały wpływ na uczciwe porównanie cen. W szczególności stwierdzili, że nie produkują rur wyposażonych w dwukomorowe złącza blokowane, które są sprzedawane przez SG PAM pod marką „Universal joint”. Nie produkują także złączy automatycznych do rur o małej grubości, które nadają się do rur z tworzyw sztucznych w ramach asortymentu Blutop oferowanego przez SG PAM. Ponadto producenci stwierdzili, że nie produkują rur wewnętrznie powleczonych materiałem termoplastycznym, które są sprzedawane przez SG PAM pod nazwą Ductan w ramach asortymentu Blutop. Użytkownicy rur z żeliwa ciągliwego w Unii potwierdzili te informacje oraz to, że żaden ze współpracujących indyjskich producentów eksportujących nie mógł dostarczać wymienionych produktów. W związku z powyższym Komisja wyłączyła oferowane przez SG PAM rury wyposażone w złącza Universal oraz asortyment Blutop z obliczeń dotyczących marginesu podjęcia cenowego i szkody. Wyłączenie to objęło mniej niż 10 % wielkości transakcji.
- (86) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący stwierdził, że wykluczenie złączy Universal było nieuzasadnione, ponieważ każdy producent eksportujący dysponuje rozwiązaniem technicznym, które może zastąpić tego rodzaju złącze. Komisja przypominała, że wielu użytkowników potwierdziło, że producenci eksportujący nie są w stanie dostarczyć dwukomorowych złączy blokowanych. W każdym przypadku, podczas niniejszego dochodzenia, rodzaj złącza nie został wskazany jako istotny element służący rozróżnieniu między różnymi rodzajami produktu dla celów dokonania porównania cen. W związku z tym nie można było przeprowadzić uczciwego porównania ceny dla każdego typu produktu. Z uwagi na fakt, że ilość produktu wyposażonego w to złącze jest mała, trudności w zakresie przeprowadzenia uczciwego porównania ceny oraz, jak wskazano w poniższym motywie 91, fakt, że zdecydowaną większość rodzajów produktu poddano podcięciu cenowemu i obliczeniu marginesu szkody, Komisja utrzymuje, że właściwe było wykluczenie dwukomorowych złączy blokowanych z obliczeń podjęcia cenowego.
- (87) Jindal podkreśliło także, iż inne różnice fizyczne, m.in. powlekanie wewnętrzne i zewnętrzne, miały wpływ na porównywalność cen, a zatem powinny również zostać wyłączone lub skorygowane. Argumenty te zostały jednak odrzucone. Zarówno przemysł unijny, jak i indyjscy producenci eksportujący zgłosili sprzedaż rodzajów produktu w Unii o porównywalnych właściwościach fizycznych i w konsekwencji przeprowadzono uczciwe porównanie dotyczące rzekomych różnic w celu obliczenia marginesu podjęcia cenowego i szkody.
- (88) Jak wskazano w powyższym motywie 43, rury z kołnierzami zostały wyłączone z określania ceny eksportowej producentów eksportujących. W konsekwencji sprzedaż tego samego produktu dokonywana przez przemysł unijny również została wyłączona z obliczeń dotyczących podjęcia cenowego. Ilość rur z kołnierzami sprzedawanych na rynku unijnym była nieznaczna (mniej niż 1 %).
- (89) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń Jindal stwierdziło, że korekty ceny eksportowej przeprowadzone przez Komisję, a mianowicie korekta kosztów SG&A i korekta zysku, są sprzeczne z postanowieniami WTO. Ten sam producent eksportujący stwierdził, że tak skorygowane ceny eksportowe (wynoszące niekiedy 0 lub mające nawet wartość ujemną) nie mogą stanowić podstawy do oceny tego, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę przemysłowi unijnemu. Komisja nie zgodziła się z tym. Zgodnie ze zwyczajową praktyką Komisji ceny producentów unijnych zostały również skorygowane do poziomu *ex-works* przez odjęcie, między innymi, wydatków związanych z transportem. W związku z powyższym porównywanie ceny odsprzedaży importera z unijną ceną *ex-works* nie byłoby sprawiedliwe. Ponadto jedyny przypadek ceny producenta eksportującego niższej niż 0 został wyeliminowany z obliczenia podjęcia cenowego po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, co miało nieznaczny wpływ na marginesy.
- (90) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Jindal wskazało, że Komisja nie dostarczyła informacji na temat dopasowania produktów unijnych oraz produktów producentów eksportujących dla każdego osobnego rodzaju produktu (PCN), a zatem producent nie był w stanie stwierdzić, czy Komisja przeprowadziła analizę znaczenia podjęcia cenowego w odniesieniu do proporcji rodzajów produktu, w przypadku których nie stwierdzono podjęcia.

- (91) Dopasowanie produktów przy obliczaniu podcięcia cenowego wyniosło odpowiednio 99 % i 95 % dla dwóch producentów eksportujących, a podcięcie cenowe ustalono na 98 % i 91 % dla różnych rodzajów produktów sprzedawanych na rynku unijnym. Biorąc pod uwagę bardzo wysoką proporcję rodzajów produktu, które były objęte podcięciem cenowym, Komisja odrzuciła argument, że nie przeprowadzono odpowiedniej analizy wpływu podcięcia.
- (92) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Tata stwierdziło, że podcięcie cenowe ustalone na podstawie kosztów produkcji ponoszonych przez przemysł unijny nie stanowiło właściwego wskaźnika dla analizy szkody, ponieważ koszt produkcji wzrósł ze względu na wysokie koszty stałe oraz nadwyżkę mocy produkcyjnych. Jak zauważono poniżej, podcięcie cenowe ustala się na podstawie porównania cen. W każdym wypadku podcięcie cenowe jest tylko jednym z kilku wskaźników, które są badane w celu ustalenia, czy przemysł unijny poniósł istotną szkodę.
- (93) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podcięcia na poziomie 30,9 % i 31,7 % w odniesieniu do dwóch współpracujących producentów eksportujących.

3.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

3.5.1. Uwagi ogólne

- (94) Dane mikro i makroekonomiczne zostały ujawnione w formie przedziałów i indeksów ze względu na ochronę uzasadnionych roszczeń dotyczących poufności danych, jak wskazano w motywie 71.

3.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

3.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (95) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie tych mocy

	2011	2012	2013	OD
Produkcja (w 1 000 ton)	580–600	460–480	530–550	590–610
Wielkość produkcji – Indeks	100	79	91	101
Moce produkcyjne	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Moce produkcyjne – Indeks	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje zawarte w skardze.

- (96) Ogólna produkcja przemysłu unijnego była nieznacznie wyższa w okresie objętym dochodzeniem niż w 2011 r., pomimo znacznie niższej sprzedaży unijnej w okresie objętym dochodzeniem (zob. tabela poniżej). Wzrost produkcji w 2013 r. i w OD wynika ze wzrostu sprzedaży eksportowej (zob. motyw 128).
- (97) Moce utrzymywały się na stabilnym poziomie w całym okresie badanym. Wykorzystanie mocy produkcyjnych nieznacznie wzrosło wraz ze wzrostem produkcji w okresie badanym. Mimo to wykorzystanie mocy pozostało na stosunkowo niskim poziomie wynoszącym 53–58 %. Produkcja rur z żeliwa ciągliwego jest branżą charakteryzującą się stosunkowo wysokimi kosztami stałymi. Niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych pogarsza absorpcję kosztów stałych, co może mieć wpływ na rentowność przemysłu unijnego.

3.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (98) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku

	2011	2012	2013	OD
Sprzedaż (w 1 000 ton)	430–470	370–410	340–380	380–420
Wielkość sprzedaży Indeks	100	88	82	89
Udział w rynku (%)	75–80	76–81	73–78	71–76
Udział w rynku Indeks	100	101	98	96

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje zawarte w skardze i Eurostat.

- (99) Sprzedaż przemysłu unijnego spadła o 11 % w okresie badanym do 380–420 kiloton w okresie objętym dochodzeniem. Spadek sprzedaży przemysłu unijnego był znacznie większy niż wskazywałby na to spadek konsumpcji, a w konsekwencji przemysł ten utracił 4 % udziałów w rynku podczas okresu badanego.
- (100) ECL stwierdziło, że spadek wielkości sprzedaży obliczany na podstawie ton metrycznych nie uwzględnia faktu, że skarżący wprowadził i sprzedawał znacznie lżejsze rury i przewody podczas okresu badanego, a zatem spadek ten jest wyolbrzymiony. Argument ten nie został poparty żadnymi dowodami i został odrzucony. Komisja wyłączyła jednak lekkie rury Blutop z obliczeń marginesu podcięcia cenowego i szkody ze względów wskazanych w motywie 85.

3.5.2.3. Wzrost

- (101) Łączna konsumpcja produktu objętego postępowaniem w Unii zmniejszyła się o 7 % w okresie badanym. Konsumpcja spadła znacząco w 2012 r. o ponad 13 %, utrzymywała się na niskim poziomie w 2013 r. i zaczęła rosnąć w okresie objętym dochodzeniem. Na początku okresu badanego sprzedaż przemysłu unijnego, przywóz z państw trzecich oraz przywóz indyjski zmniejszyły się wraz ze spadkiem konsumpcji. Do końca okresu badanego, gdy konsumpcja w Unii zaczęła rosnąć, przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać z tej poprawy sytuacji, ponieważ jego wielkość sprzedaży i udziały w rynku zmniejszyły się, podczas gdy przywóz z Indii zdobywał nowe udziały w rynku.

3.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (102) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Liczba pracowników i wydajność

	2011	2012	2013	OD
Pracownicy	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Liczba pracowników – Indeks	100	93	93	99
Wydajność na pracownika	220–240	180–200	210–230	230–250
Wydajność – Indeks	100	82	96	102

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (103) Zatrudnienie i wydajność były na podobnym poziomie w okresie objętym dochodzeniem jak w 2011 r. Fakt, że zatrudnienie nie zmniejszyło się, wynika jednak głównie ze znacznego wzrostu sprzedaży poza Unią, jak wyjaśniono w motywach 127 i 128 poniżej, co umożliwiło przemysłowi unijnemu ponowne zatrudnienie pracowników.

3.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (104) Wszystkie marginesy dumpingu przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i duże podcięcie cenowe przez przywóz dumpingowy z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (105) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym nie ma dostępnych danych umożliwiających ocenę ewentualnego dumpingu w przeszłości.

3.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

3.5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (106) Średnia jednostkowych cen sprzedaży naliczanych przez współpracujących producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Ceny sprzedaży w Unii

	2011	2012	2013	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	990–1 050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000–1 060
<i>Indeks</i>	100	102	104	101
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Indeks</i>	100	110	104	96

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (107) Średnia jednostkowa cena sprzedaży wzrosła w 2012 i 2013 r., spadła o 3 % w OD i powróciła do poziomu podobnego do tego z początku okresu badanego. Koszt produkcji zwiększył się w 2012 r. i zmniejszył w 2013 r. i w OD, głównie z powodu spadku ceny surowców – rudy żelaza i złomu.
- (108) Jindal stwierdziło, że spadek rentowności przemysłu unijnego jest niespójny z faktem, iż różnica między jednostkową ceną sprzedaży przemysłu unijnego a kosztem produkcji wzrosła w OD. Komisja nie zgodziła się z tym argumentem. Koszt produkcji wskazany w tabeli powyżej nie został użyty w celu obliczenia rentowności. Koszt produkcji został ustalony na podstawie kosztów wytworzenia produktu objętego postępowaniem oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A) w przypadku czterech współpracujących przedsiębiorstw produkcyjnych w Unii. Rentowność, z drugiej strony, została obliczona na podstawie zysku netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży, które obejmowały koszty sprzedanych towarów, koszty SG&A, koszty B&R i niektórych innych kosztów dla wszystkich unijnych współpracujących przedsiębiorstw produkcyjnych, jak również spótek zależnych. W związku z tym rentowność może ewoluować w sposób odmienny od jednostkowych cen sprzedaży i kosztów produkcji.

3.5.3.2. Koszty pracy

(109) Średnie koszty pracy współpracujących producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Średnie koszty pracy na pracownika

	2011	2012	2013	OD
Koszty pracy (tys. EUR/pracownika/rok)	56–58	56–58	58–60	58–60
<i>Indeks</i>	100	100	103	104

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(110) W okresie badanym średni koszt pracy na jednego pracownika zwiększył się o 4 %. Wzrost ten był niższy od ogólnego wzrostu wynagrodzeń i płac w Unii, zgodnie z danymi Eurostatu.

(111) Jindal wskazało, że Komisja nie dostarczyła danych Eurostatu, na których oparła stwierdzenie, że koszty pracy ponoszone przez przemysł unijny wzrosły mniej niż dla całego sektora przemysłowego w Unii. Komisja wyjaśniła, że roczny wzrost kosztów pracy w całym sektorze przemysłowym w Unii Europejskiej, zgodnie z danymi przedstawionymi przez Eurostat ⁽¹⁰⁾, wyniósł 6,9 % w latach 2011–2014 oraz niemal 5 % w latach 2011–2013.

3.5.3.3. Zapasy

(112) Stan zapasów współpracujących producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Zapasy

	2011	2012	2013	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w 1 000 ton)	110–130	80–100	80–100	90–110
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego <i>Indeks</i>	100	74	73	82
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego/wskaźnik produkcji (%)	20–22	20–22	16–18	16–18

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(113) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego obniżył się. Spadek stanu zapasów wynika głównie z bardziej rygorystycznych wymogów w zakresie kapitału obrotowego narzuconych przez podmioty zarządzające przemysłem unijnym.

⁽¹⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour Cost index, nominal value – annual data (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), zestaw danych dla przemysłu (z wyjątkiem budownictwa).

3.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (114) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji współpracujących producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,5 –3,0	(-)5,5 – (-)6,0	(-)1,0 – (-)1,5	1,5 –2,0
Przepływy środków pieniężnych (mln EUR)	8–10	7–9	5–7	8–10
Przepływy środków pieniężnych Indeks	100	92	67	101
Inwestycje (mln EUR)	18–20	11–12	13–15	22–24
Inwestycje Indeks	100	60	67	120
Zwrot z inwestycji (%)	49	(-)155	(-)29	20

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (115) Komisja określiła rentowność współpracujących producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego zmniejszyła się z 2,5–3,0 % w 2011 r. do 1,5–2,0 % w okresie objętym dochodzeniem i była ujemna w 2012 r. i 2013 r.
- (116) Przepływ środków pieniężnych netto to zdolność współpracujących producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływ środków pieniężnych był na podobnym poziomie w 2011 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (117) Poziom inwestycji był wyższy w okresie objętym dochodzeniem niż w 2011 r. Jednak w latach 2012 i 2013 poziom inwestycji był znacznie niższy, a wzrost podczas okresu objętego dochodzeniem nie zrównoważył spadku odnotowanego w poprzednich latach. Wzrost inwestycji w OD może zostać w dużej mierze wyjaśniony faktem, iż jeden współpracujący producent unijny zrealizował jedną dużą inwestycję w celu wymiany ważnego elementu wyposażenia, który uległ awarii. Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji był znacznie niższy w okresie objętym dochodzeniem niż miało to miejsce w 2011 r.

3.6. Wnioski dotyczące szkody

- (118) Przemysł unijny stracił 4 % udziałów w rynku w sytuacji słabnącego popytu na rynku, a jego sprzedaż na rynku unijnym zmniejszyła się o 11 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na niskim poziomie w całym okresie badanym, odnotowując tylko niewielki wzrost w porównaniu z początkiem tego okresu, głównie z powodu znaczącego wzrostu wywozu realizowanego przez przemysł unijny. O ile sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się w pewnym stopniu od czasu negatywnych wydarzeń w latach 2012 i 2013, o tyle jego rentowność spadła w ujęciu ogólnym podczas okresu badanego i wynosiła pod koniec okresu objętego dochodzeniem tylko 1,5–2,0 %, tj. znacznie poniżej zysku docelowego, który ustalono na 5 % (zob. motyw 126 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych).

- (119) Fakt, że niektóre inne wskaźniki szkody, takie jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wydajność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje lub zwrot z inwestycji pozostawały względnie stabilne, a nawet poprawiły się, nie może zmienić wniosku, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę, jak wyjaśniono w poniższym motywie 122.
- (120) Producenci eksportujący i Tata stwierdzili, że fakt, iż niektóre wskaźniki wykazują pozytywne/stałe tendencje oznacza, że przemysł unijny nie znajduje się w sytuacji zagrożenia szkodą. Komisja odrzuciła powyższy argument. Po pierwsze, art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wskazuje, że badanie przemysłu unijnego obejmuje ocenę wszystkich odpowiednich czynników ekonomicznych i wskaźników, które wywierają wpływ na stan przemysłu oraz że żaden z tych czynników nie musi stanowić decydującej wskazówki. Po drugie, w celu stwierdzenia istnienia istotnej szkody nie jest konieczne, by wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki miały tendencję zniżkową. Ponadto istnienie stabilnych, a nawet pozytywnych tendencji niektórych wskaźników szkody nie wyklucza istnienia istotnej szkody. Takie stwierdzenie musi być raczej oparte na całościowej ocenie wszystkich wskaźników, co zostało w pełni poparte przez orzecznictwo europejskie ⁽¹¹⁾.
- (121) Niska rentowność połączona ze spadkiem sprzedaży i udziałów w rynku w Unii stawia przemysł unijny w trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej.
- (122) Na podstawie całościowej analizy wszystkich istotnych wskaźników szkody i w związku z trudną sytuacją gospodarczą i finansową przemysłu unijnego uznaje się, że poniósł on istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (123) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń obaj producenci eksportujący z Indii oraz Tata stwierdzili, że nie ma zbieżności w czasie między sytuacją przemysłu unijnego a przywozem z Indii oraz że sytuacja wyrażająca szkodę przemysłowi unijnemu nie została spowodowana przez przywóz z Indii. Twierdzili oni w szczególności, że przemysł unijny odzyskał rentowność oraz powiększył swoją sprzedaż w OD, w okresie gdy przywóz z Indii był na wysokim poziomie. Wskazali także, iż Komisja nie oceniła właściwie innych czynników, zwłaszcza kryzysu finansowego i nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, jako głównej przyczyny powstałej szkody. Te argumenty zostały również w dużym stopniu powtórzone po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (124) Analizując, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządził szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w szczególności należy rozważyć, czy miało miejsce znaczące podcięcie cenowe przez przywóz po cenach dumpingowych. Oznacza to porównanie z ceną produktu podobnego przemysłu unijnego. Komisja przeanalizowała, czy skutki tego rodzaju przywozu spowodowały znaczny spadek cen lub zapobiegły podwyżkom cen, do których doszłoby w innym przypadku. Komisja przypominała, że ciągła presja ze strony taniego przywozu dumpingowego, która nie pozwala przemysłowi unijnemu dostosować swoich cen sprzedaży, może stanowić związek przyczynowy w rozumieniu rozporządzenia podstawowego ⁽¹²⁾.
- (125) W motywie 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że znaczący spadek konsumpcji w Unii w latach 2011 i 2012 wynikał z globalnego kryzysu finansowego i zmniejszających się wydatków publicznych oraz że ten spadek konsumpcji miał wpływ na sytuację przemysłu unijnego na początku okresu badanego. Jednak od 2013 r., gdy konsumpcja w Unii była wciąż niska, do końca okresu objętego dochodzeniem odnotowano znaczny wzrost indyjskiego przywozu po cenach dumpingowych (o 16 %) w porównaniu do ogólnego wzrostu wynoszącego 10 % w całym okresie badanym. Jednocześnie indyjski przywóz powiększył swój udział w rynku o prawie 18 % w okresie badanym i o 6 % od 2013 r. do końca OD. Było to możliwe dzięki sprzedaży produktu objętego postępowaniem po cenach znacznie poniżej cen stosowanych przez przemysł unijny. Istotnie w odniesieniu do OD dochodzenie wykazało, że indyjskie ceny wywozu dumpingowego podcięły ceny unijne o ponad 30 %.
- (126) W rezultacie, pomimo globalnego ożywienia po kryzysie finansowym oraz wzrostu konsumpcji w Unii od 2013 r., przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać z poprawy sytuacji. Mimo że przemysł unijny zwiększył wielkość sprzedaży między 2013 r. i końcem okresu objętego dochodzeniem, wielkość sprzedaży spadła w całym okresie badanym o 10 % w porównaniu z przywozem z Indii, który wzrósł o 10 % w tym samym okresie.

⁽¹¹⁾ Sprawa T-310/12 z dnia 20 maja 2015 r., Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, pkt 134 i 135.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1043/2011 z dnia 19 października 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 1), motyw 103.

Napływ przywozu po cenach dumpingowych z Indii, który znacząco podcinał ceny przemysłu unijnego, uniemożliwił temu przemysłowi zwiększenie jego sprzedaży na rynku unijnym do poziomu, który stanowiłby stabilny zysk. W celu utrzymania wielkości produkcji przemysł unijny zwiększył swój wywóz (zob. tabela poniżej). W związku z tym istnieje zbieżność w czasie między przywozem dumpingowym po cenach znacząco podcinających ceny przemysłu unijnego (około 30 %), który to przywóz znacząco zaniżył ceny na rynku unijnym, co z kolei uniemożliwiło podwyżki cen, które w przeciwnym razie miałyby miejsce, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem.

- (127) Wielkość wywozu współpracujących producentów unijnych w okresie badanym kształtowała się następująco:

Wyniki eksportowe współpracujących producentów unijnych

	2011	2012	2013	OD
Wielkość wywozu (w 1 000 ton)	120–140	100–120	150–170	160–180
Wielkość wywozu <i>Indeks</i>	100	78	116	130
Cena eksportowa (EUR/tonę)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Średnia cena eksportowa <i>Indeks</i>	100	108	104	99

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (128) Sprzedaż przemysłu unijnego poza Unią wzrosła znacząco o 30 % w okresie badanym, podczas gdy średnia cena sprzedaży pozostała na względnie stabilnym poziomie. Dlatego sprzedaż poza Unią stanowi w rzeczywistości czynnik łagodzący szkodę. W przypadku braku sprzedaży poza Unią przemysł unijny znalazłby się w jeszcze gorszej sytuacji.
- (129) Jindal wskazało, że ceny sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego były niższe od cen sprzedaży unijnej, a zatem nie mogły złagodzić szkody. Wzrost sprzedaży poza Unią umożliwił przemysłowi unijnemu uzyskanie wyższego poziomu produkcji, utrzymanie poziomu zatrudnienia oraz zwiększenie wykorzystania mocy produkcyjnych, co oznacza lepszą absorpcję kosztów stałych. Fakt, że średnie ceny jednostkowe wywozu były nieznacznie niższe (w granicach 5 %) niż ceny sprzedaży unijnej mogą wynikać z wielu różnych czynników, takich jak sprzedaż mniej zaawansowanych rodzajów produktów, większe średnice, większe ilości sprzedawane w ramach poszczególnych transakcji itp., w związku z czym ceny poza Unią mogły być niższe niż ceny sprzedaży w UE.
- (130) Producenci eksportujący stwierdzili również, że szkoda powstała z winy własnej, ponieważ skarżący koncentrował się coraz bardziej na chińskiej działalności produkcyjnej w ChRL i dużą część jego sprzedaży do państw poza UE stanowią produkty chińskie, co powoduje m.in. niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych. Komisja nie przyjęła tego argumentu. Jak zauważono powyżej, sprzedaż eksportowa przemysłu unijnego znacznie wzrosła o 30 %, co uniemożliwiło spadek produkcji i pogorszenie szeregu innych wskaźników szkody.
- (131) Producenci eksportujący i Tata stwierdzili, że szkoda spowodowana jest strukturalną nadwyżką mocy produkcyjnych. Jednakże fakt, że przemysł unijny odnotował niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie badanym nie świadczy koniecznie, że doświadcza strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych lub nieefektywności, której rozmiary uzasadniają korektę w dół ceny niewyrządzającej szkody. Przypomina się, że pomimo niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych w 2011 r., które było nawet niższe od poziomu ustalonego podczas okresu objętego dochodzeniem, przemysł unijny miał wyższą rentowność. Argument ten został zatem odrzucony.
- (132) Jindal stwierdziło, że koszty SG&A przemysłu unijnego podwoiły się w okresie badanym i był to czynnik powodujący szkodę, który zerwał związek przyczynowy. Jak jednak ustalono, koszty SG&A wzrosły jedynie nieznacznie w okresie badanym, zatem argument ten został odrzucony.

- (133) Producenci eksportujący i Tata stwierdzili, że wzrost inwestycji jest wyraźnym wskaźnikiem poprawy sytuacji i że rosnący przywóz z Indii nie powoduje szkody. Komisja nie zgodziła się z tym. Przede wszystkim nawet większa wartość inwestycji [22–24 mln EUR] była relatywnie niska w stosunku do całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego przekraczającej 400 mln EUR. Ponadto, jak wskazano w motywie 117, awarii uległ duży mieszalnik ciekłego żelaza należący do jednego z producentów unijnych. Wymiana mieszalnika wymagała znaczących wydatków w zakresie środków stałych w OD.
- (134) ECL uważało, że obniżona rentowność wynikała z tej awarii. Należy zauważyć, że na etapie tymczasowym przeprowadzono szereg obliczeń w celu oddzielenia wpływu awarii mieszalnika na rentowność, a zatem wniosek ten zostaje odrzucony.
- (135) Jindal stwierdziło również, że zwiększona różnica między jednostkową ceną sprzedaży i kosztem produkcji w OD wskazuje na brak związku przyczynowego między przywozem antydumpingowym a szkodą. Jak wyjaśniono powyżej w motywie 108, jednostkowa cena sprzedaży i jednostkowy koszt produkcji nie są ustalane w ten sam sposób, a zatem nie istnieje bezpośrednia korelacja między tymi dwoma wskaźnikami. W każdym razie wzrost cen powyżej kosztów produkcji w OD nie był wystarczający do przywrócenia docelowego poziomu rentowności przemysłu unijnego.
- (136) Ten sam producent eksportujący stwierdził, że ponieważ ceny importowe były na podobnym poziomie w 2011 r. i w OD (na podstawie danych COMEXT) można wywnioskować, że istnieje zbieżność w czasie między podcięciem/znacznie niższymi cenami i dobrymi wynikami przemysłu unijnego w 2011 r. Założenie to jest wyraźnie oparte na przesłankach, których Komisja nie podziela. Sytuacja przemysłu unijnego nie była dobra w 2011 r., ponieważ jego rentowność była niższa od docelowego zysku wynoszącego 5 %.
- (137) W przypadku braku istotnego podcięcia cen sprzedaży przemysłu unijnego przez przywóz z Indii po cenach dumpingowych, który spowodował znaczące zniżenie cen lub uniemożliwił ich ewentualny wzrost, wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosłaby oraz poprawiłoby się wykorzystanie mocy produkcyjnych i zwiększyłyby się dodatkowo poziom rentowności. Komisja stwierdza zatem, że istotna szkoda wyrządzona przemysłowi unijnemu została spowodowana przez indyjski przywóz po cenach dumpingowych, uniemożliwiający wzrost cen, który to wzrost z kolei pozwoliłby przemysłowi unijnemu powrót do stanu stabilnej rentowności. Jak wyjaśniono w poprzednich motywach inne czynniki, takie jak kryzys finansowy, unijna sprzedaż eksportowa, niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych itd., nie naruszyły tego związku przyczynowego.
- (138) Wobec braku innych uwag na temat związku przyczynowego ustalenia z motywu 109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5. INTERES UNII

- (139) Obaj producenci eksportujący stwierdzili, że wprowadzenie środków antydumpingowych wobec Indii nie byłoby w interesie Unii ze względu na pozycję dominującą skarżącego na rynku unijnym oraz jego produkcję produktu objętego postępowaniem w Chinach, która to produkcja, w przypadku wprowadzenia środków względem Indii, może łatwo zostać skierowana do Unii, co doprowadziłoby do dalszego wzmocnienia pozycji dominującej skarżącego.
- (140) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz do Unii pochodzący z chińskich zakładów skarżącego był mało znaczący w okresie objętym dochodzeniem. Nie ma również przesłanek, że skarżący, w przypadku wprowadzenia środków względem Indii, wykorzystałby te zakłady produkcyjne, aby zastąpić przywóz z Indii.
- (141) Ponadto, jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, Komisja przesłała wniosek o dodatkowe informacje w celu głębszego zbadania ewentualnego wpływu wprowadzenia środków na konkurencję. Komisja otrzymała 50 odpowiedzi, głównie od dystrybutorów produktu objętego postępowaniem z UE, przedsiębiorstw budowlanych i przedsiębiorstw usług wodno-kanalizacyjnych, których nazwy podano w otwartym wykazie.
- (142) Prawie wszyscy użytkownicy, którzy udzielili odpowiedzi na wniosek o dodatkowe informacje, wyrazili obawy dotyczące bardzo dużego udziału skarżącego w rynku oraz zaniepokojenie tym, że po nałożeniu ceł na jego głównych konkurentów, tj. przedsiębiorstwa indyjskie, będą one musiały opuścić rynek unijny, pozostawiając na

nim skarżącego, który zdobędzie pozycję dominującą. Niektórzy dystrybutorzy stwierdzili również, że SG PAM odmówiło z nimi handlu lub zaoferowało im mniej korzystne warunki, ponieważ rozpoczęły współpracę z producentami eksportującymi. Jeden z użytkowników przedstawił dwie oferty cenowe, wykazujące jego zdaniem, że w grudniu 2015 r. SG PAM podwyższyło swoje ceny o około 25 %. Niektórzy inni użytkownicy zarzucali również, że SG PAM wykorzystało swoją mocną pozycję do manipulowania ofertami na rzecz swoich produktów.

- (143) O ile prawdą jest, że unijne reguły konkurencji stosują bardziej rygorystyczne normy postępowania wobec przedsiębiorstwa posiadającego istotny udział w rynku, to jednak ostatecznie do organów ds. konkurencji należy stwierdzenie, czy istnieje pozycja dominująca i czy jest ona nadużywana. W pierwszej kolejności organy ds. konkurencji badają właściwy rynek produktowy i geograficzny. Na przykład w sprawie dotyczącej rur kanalizacyjnych HDPE i MDPE nie wykluczono, że konkurowały one z rurami z żeliwa ciągliwego i rurami stalowymi, jednak ostatecznie definicję rynku produktowego pozostawiono otwartą⁽¹³⁾. W niniejszej sprawie Komisja nie była w stanie określić właściwego rynku produktowego i geograficznego w przypadku, gdyby nie złożono do niej formalnej skargi dotyczącej konkurencji.
- (144) Umowy dystrybucyjne na wyłączność zapewniające bardziej korzystne warunki lub nawet bardziej rygorystyczne ograniczenia wertykalne w dystrybucji towarów nie są nielegalne jako takie⁽¹⁴⁾, i ostatecznie do organu ds. konkurencji należy przeprowadzenie oceny, czy ograniczenia takie są antykonkurencyjne lub nawet stanowią nadużycie. Jeśli chodzi o przykłady cen rzekomo wskazujące na podnoszenie cen przez SG PAM, Komisja uznała je za trudne do porównania bez bardziej szczegółowego postępowania wyjaśniającego na temat konkretnych ofert i uwarunkowań. Ponadto Komisja otrzymała tylko jeden dowód domniemanej podwyżki cen, co samo w sobie nie może dowodzić, że podwyżki były powszechne.
- (145) W postępowaniach antydumpingowych Komisja bada kwestie związane z konkurencją, aby ustalić, czy ogólnie rzecz biorąc, wprowadzenie środków antydumpingowych byłoby w sposób oczywisty sprzeczne z interesem Unii. Taka analiza nie może obejmować oceny konkurencji w ścisłym znaczeniu prawnym, ponieważ ta może być przeprowadzona jedynie przez właściwy organ ds. konkurencji. W każdym razie, oprócz informacji na temat obecnej silnej pozycji skarżącego na rynku nie przedstawiono żadnych poważnych dowodów na to, że w przypadku wprowadzenia środków antydumpingowych będzie on prowadzić działania antykonkurencyjne. Nie przedstawiono żadnej decyzji organu ds. konkurencji, w którym stwierdzono by, że skarżący przejawiał antykonkurencyjne zachowanie w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Nie przedstawiono żadnego orzeczenia sądu, z którego wynikałoby, że skarżący manipulował ofertami.
- (146) Przypomina się, że celem wprowadzenia środków antydumpingowych jest przywrócenie równych warunków działania umożliwiających uczciwą konkurencję producentów unijnych i producentów z państw trzecich, a nie zmuszenie producentów eksportujących do opuszczenia rynku. Zgodnie z przepisami unijnymi cła zostaną ustalone na poziomie zapewniającym eksporterom z Indii możliwość dalszego konkurowania z producentami unijnymi, ale przy zastosowaniu uczciwych cen. W istocie, połączone środki antydumpingowe i wyrównawcze zostały ustalone na poziomie dumpingu i subsydiowania poniżej poziomu podcięcia cenowego.
- (147) Co więcej wielu producentów zlokalizowanych w państwach trzecich (Chiny, Turcja, Rosja i Szwajcaria) prowadzi już sprzedaż na rynku unijnym. Ich wielkość sprzedaży w okresie badanym była niewielka i obniżała się. Jednym z powodów tego spadku sprzedaży innych importerów była agresywna polityka cenowa producentów z Indii, ponieważ stosowane przez nich ceny były znacznie poniżej cen wszystkich innych głównych państw importerów (z wyjątkiem Rosji).
- (148) Użytkownicy potwierdzili, że w przypadku gdy przemysł unijny jednostronnie podniesie ceny, przywóz z innych państw może wzrosnąć w średnim terminie, gdy eksporterzy z państw trzecich uzyskają dodatkowe zaświadczenia wymagane przez państwa członkowskie UE.
- (149) Komisja jest zatem przekonana, że przy wazeniu interesów ochrona przemysłu UE przed szkodliwym dumpingiem musi mieć pierwszeństwo nad interesami użytkowników, aby uniknąć negatywnego wpływu na konkurencję na rynku unijnym. O ile istnieje obawa, że cła antydumpingowe mogą wzmocnić i tak już silną pozycję wiodącego producenta unijnego, to liczne czynniki łagodzące, takie jak utrzymujące się zjawisko konkurencji ze strony Indii, innych eksporterów i produktów zastępczych, zapewniają utrzymanie wystarczającej presji konkurencyjnej na przemysł unijny, by uniknąć potencjalnego negatywnego wpływu na konkurencję na rynku unijnym. Ponadto, należy powtórzyć, że Komisja jest gotowa monitorować wpływ środków na konkurencję na rynku unijnym.

⁽¹³⁾ Sprawa M.565, Solvay/Winerberger, pkt 19, wspomniana w innych sprawach M.2294 EtexGroup/Glynwed PipeSystems, pkt 8.

⁽¹⁴⁾ Wytoczne Komisji w sprawie ograniczeń wertykalnych (2010/C 130/01).

- (150) W związku z tym potwierdza się ustalenia zawarte w motywie 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Poziom usuwający szkodę

- (151) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Jindal stwierdziło, że zamiast dodawać koszty SG&A oraz zysk do kosztu produkcji w celu uzyskania ceny niewyrządzającej szkody przemysłowi unijnemu, cena niewyrządzająca szkody powinna być skorygowana w dół ze względu na strukturalną nadwyżkę mocy produkcyjnych oraz nieefektywność przemysłu unijnego. Komisja nie uznała, że występuje strukturalny nadmiar mocy produkcyjnych, jak wspomniano w motywie 131, i w związku z tym odrzuciła to stwierdzenie.
- (152) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń obaj producenci eksportujący stwierdzili, że metodyka zastosowana do obliczenia poziomu usunięcia szkody była błędna, ponieważ porównanie z unijnymi cenami sprzedaży nie opiera się na cenie rzeczywistej naliczonej pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii, ale na skonstruowanej cenie eksportowej, która jest nienaturalnie niska. Marginesy szkody są zatem nienaturalnie wysokie. Ten argument został powtórzony po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (153) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej towarów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej niż ustalona w oparciu o margines dumpingu byłoby wystarczające do usunięcia szkody powodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta opiera się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową konstruuje się na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione. W art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przewidziano również podstawę odliczenia kosztów obróbki, jeżeli ma to zastosowanie, oraz wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą. W związku z powyższym Komisja uznała, że zastosowana metodyka zapewnia prawidłową podstawę dla porównania cen i w konsekwencji dla ustalenia poziomu usunięcia szkody.
- (154) Powyższy argument zostaje zatem odrzucony, a metodyka ustalania poziomu usunięcia szkody określona w motywach 123–127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzona.

6.2. Środki ostateczne

- (155) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesów dumpingu, zgodnie z zasadą niższego cła. Zatem w tym przypadku stawka celna powinna zostać obliczona na poziomie ustalonych marginesów dumpingu.
- (156) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przemysł unijny zwrócił się o wprowadzenie środków w postaci cła specyficznego, a nie cła *ad valorem*. Należy przypomnieć, że na etapie tymczasowym nałożono cło *ad valorem*. Rzeczywiście cła *ad valorem* są zwykle preferowaną formą środków, ponieważ sprawiają, że skuteczność środków w przypadku zmiany cen eksportowych jest wyższa. Przemysł unijny zwrócił się o wprowadzenie środków w postaci cła specyficznego z trzech głównych przyczyn:

- indyjskie ceny eksportowe rur z żeliwa ciągliwego wykazywały tendencję spadkową, która pogłębiła się po nałożeniu tymczasowych ceł antydumpingowych,
- absorpcja środków przez indyjskich producentów eksportujących rozpoczęła się już od momentu wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych i porozumienia między powiązаныmi przedsiębiorstwami są w tym przypadku wysoce prawdopodobne,
- ceny rur z żeliwa ciągliwego mogą wahać się zgodnie z wahaniami cen surowców.

- (157) W odniesieniu do pierwszej przyczyny przedstawionej powyżej przez przemysł, analiza jakiegokolwiek spadku indyjskich cen eksportowych po okresie objętym dochodzeniem, który to spadek doprowadził do wzrostu dumpingu, powinna zostać przeprowadzona w ramach przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do drugiej przyczyny, która wydaje się powiązana z pierwszą przyczyną, w rozporządzeniu podstawowym istnieje przepis szczegółowy dotyczący praktyk związanych z absorpcją cła. Warto odnotować, że przepis dotyczący absorpcji (art. 12 rozporządzenia podstawowego) stanowi, iż zmiany wartości normalnej mogą zostać poddane ponownej ocenie, która wyraźnie potwierdzi, że spadek cen eksportowych może potencjalnie wynikać ze zmian kosztów, które doprowadziły do kolejnych spadków wartości normalnej, a tym samym poziomu dumpingu. Wreszcie w odniesieniu do trzeciego punktu, przemysł sam przyznał, że ceny głównego surowca do produkcji rur z żeliwa ciągliwego, tj. rudy żelaza, obniżyły się od 2014 r. Wywiera to wpływ na wartość normalną, a także cenę eksportową, i w konsekwencji na poziom dumpingu. Istotnie, spadek cen rudy żelaza może być czynnikiem wpływającym na spadek cen rur z żeliwa ciągliwego od końca okresu objętego dochodzeniem. Fakt, że ceny rur z żeliwa ciągliwego mogą się wahać zgodnie z wahaniami cen surowców, nie uzasadnia nałożenia stałej stawki cła zamiast cła *ad valorem*.
- (158) Ze wszystkich wyżej wymienionych powodów stwierdza się, że stała stawka cła, która byłaby nadmiernie uciążliwa dla importerów w sytuacjach, gdy ceny eksportowe zmniejszyły się wraz z cenami surowców, nie jest uzasadniona. Ponadto stałe stawki cła są bardziej odpowiednie dla produktów jednorodnych, nie zaś dla takich produktów jak obecnie rozpatrywany, przywożony w postaci różnych rodzajów produktu.
- (159) Równoległe z dochodzeniem antydumpingowym przeprowadzono dochodzenie antysubsydyjne. W związku ze stosowaniem zasady mniejszego cła i faktem, że ostateczne marginesy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, Komisja powinna nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych marginesów subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę.
- (160) W odniesieniu do środków antydumpingowych, w celu uniknięcia podwójnego liczenia, Komisja uwzględniła fakt, że trzy z programów subsydiowania stanowią subsydia wywozowe, które faktycznie obniżają ceny eksportowe i tym samym zwiększają marginesy dumpingu. W związku z powyższym Komisja obniżyła margines dumpingu o kwotę subsydiów ustaloną w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym w odniesieniu do programu uzależnionego od wyników eksportowych. Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych cel:

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Łączne cło
Jindal Saw Ltd	8,7 %	19,0 %	48,8 %	8,7 %	14,1 %	22,8 %
Electrosteel Castings Ltd	9,0 %	4,1 %	54,6 %	9,0 %	0 %	9,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa				9,0 %	14,1 %	23,1 %

- (161) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwo, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (162) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁵⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

⁽¹⁵⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

- (163) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków, uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega stawce celnej mającej zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

6.3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (164) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie cła tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające sumę ostatecznych stawek cła antydumpingowych i wyrównawczych należy zwolnić.

6.4. Egzekwowanie środków

- (165) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że jeden z producentów eksportujących rozpoczął absorpcję nałożonych cła tymczasowych, odmawiając podniesienia cen. Stwierdzenie to nie może zostać zweryfikowane w ramach niniejszego dochodzenia. W przypadku złożenia odrębnego wniosku w sprawie absorpcji możliwe jest wszczęcie przeglądu na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jeżeli przedłożone zostaną dowody *prima facie*.
- (166) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”), obecnie objętych kodami CN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90 (kody TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), pochodzących z Indii.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Electrosteel Castings Ltd	0 %	C055
Jindal Saw Limited	14,1 %	C054
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	14,1 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych antydumpingowych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w Indiach. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1559 zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające sumę stawek ceł antydumpingowych określonych w powyższym art. 1 ust. 2 i ceł wyrównawczych przyjętych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/387 ⁽¹⁶⁾ zostają zwolnione.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁶⁾ Zob. przypis 5.